

Ja Maar, of Maar Nu?

Door Mike Schroeder

De “Genadeboodschap” is een populair thema in kerken vandaag de dag. Ik ontdekte 1,4 miljoen websites op slechts één zoekmachine met de term “Genadekerk” erin. Als je een peiling zou houden onder kerken/predikanten in Amerika, en in die peiling de vraag zou stellen: Predikt u de “genadeboodschap?”, zou de overgrote meerderheid zeggen: “Ja, natuurlijk.” Maar als je die vraag zou volgen met: “Wat is de genadeboodschap?”, zou je hoogstwaarschijnlijk net zoveel antwoorden krijgen als er respondenten op de vraag waren. Met andere woorden, er is grote verwarring over wat deze boodschap is.

Van wat ik de afgelopen 35 jaar heb gehoord in het luisteren naar preken op de radio en televisie, is wat de meeste predikanten denken dat de genadeboodschap is, eigenlijk wat ik de ja-maar-genadeboodschap noem. Het gaat als volgt: "Ja, we worden gered uit genade, maar..." en dan komen de voorwaarden en gehechtheden. Ik geloof dat de belangrijkste reden hiervoor is dat de genadeboodschap gaat over het bevrijden van mensen uit de slavernij van religie, en de meeste predikanten zijn bezig met het verspreiden ervan (religie).

Laat me het uitleggen.

Religie draait om dit en dat doen (of je onthouden van dit of dat) om Gods acceptatie en zegen te verkrijgen. Genade draait om het stoppen met dit en dat te doen om Gods acceptatie en zegen te verkrijgen. Je kunt deze twee dingen gewoon niet samenbrengen. Toch is dit precies wat religies, en degenen die ze promoten, proberen te doen, namelijk hun toehoorders ervan overtuigen dat de twee—werken en genade—verenigbaar (= dezelfde grootte en vorm hebbend) zijn.

De meeste predikanten kennen en kunnen Efeziërs 2:8 reciteren:

“Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;

Als gevraagd zou worden wat de gave Gods is, zouden deze predikanten waarschijnlijk zeggen: “Jezus Christus, natuurlijk,” en de vaak geciteerde Johannes 3:16 citeren:

“Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft,.....”

Deze twee verzen in de Schrift komen van twee verschillende schrijvers in de Schrift: de apostel Paulus (het eerste vers), en de apostel Johannes (het laatste vers). Dit roept de vraag op: prediken de twee dezelfde boodschap? Het gebruikelijke antwoord is: “Ja, omdat ze allebei schrijvers van het Nieuwe Testament zijn”. Hier hebben we de dominante reden waarom er vandaag de dag geen ware genade in kerken wordt gepredikt, namelijk: Het geloof dat alles van Mattheüs tot Openbaring dezelfde boodschap verkondigt. Niets is verder van de waarheid.

Het Woord der Waarheid Recht snijden

Christenen hebben geen moeite met het accepteren van de twee belangrijkste indelingen in alle gepubliceerde Bijbels: het Oude Testament en het Nieuwe Testament. De legitimiteit van deze twee indelingen is onbetwist in het Christendom. **Elke andere poging om de Schrift recht te snijden, wordt echter bijna altijd als ketterij bestempeld.** Desondanks is er inderdaad een andere indeling waar de Schrift zelf om vraagt, en die bevindt zich midden in wat wij kennen als het Nieuwe Testament. Het is

van vitaal belang dat we deze indeling zien, want als we dat niet doen, zullen we nooit de ware genadeboodschap zien.

In de tweede brief van de apostel Paulus aan zijn leerling, Timotheüs, draagt hij hem op om:

"2 Tim. 2:15: Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Dit gaat niet over geaccepteerd worden in de familie van God of gered worden, dit gaat over iemand die lid is van Gods familie en ervoor zorgt dat wat hij doet en zegt namens God ook Zijn goedkeuring heeft. De methode waarmee dit bereikt moet worden, is het bestuderen van het woord der waarheid door het recht te snijden.

Oké, hoe snijdt je het woord der waarheid recht? We hoeven niet verder te gaan dan de verzen zeven en acht van datzelfde hoofdstuk in 2 Timotheüs voor het antwoord:

*"2 Tim. 2:7-8: 7 Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen.8 Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit den zede Davids, **naar mijn Evangelie**;*

Als de boodschap (het evangelie) van Mattheüs tot Openbaring hetzelfde is, waarom zou Paulus dan uitsluitende zinnen gebruiken als "mijn evangelie" (dit wordt nog twee keer herhaald in Paulus' brieven in Romeinen 2:16; 16:25 **(*)**) en "Merk, hetgeen ik zeg" (2 Timotheüs 2:7) als er geen verschil is tussen wat hij zei en wat andere schrijvers in het Nieuwe Testament zeiden?

(*)--*"Rom. 2:16: In den dag wanneer God de verborgene dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, **naar mijn Evangelie**.*

*"Rom. 16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, **naar mijn Evangelie** en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;*

Ik geloof dat we, alleen al uit deze twee uitspraken, kunnen concluderen dat, wanneer hij zegt het woord der waarheid recht te snijden, hij bedoelt te onderscheiden wat hij zegt (predikt) van wat de andere schrijvers zeggen (prediken). Wat zou het anders kunnen betekenen?

Als we dit onderscheid tussen Paulus en de rest van het Nieuwe Testament niet zien, maar de twee boodschappen samenvoegen zoals het grootste deel van de religieuze wereld doet, dan zal onze boodschap er ongeveer zo uitzien: "Ja, we worden gered uit genade, zie Efeziërs 2:8, maar we moeten onze zonden belijden, berouw tonen en gedoopt worden, en de geboden houden, enz., enz., enz. zie Handelingen 2:38; 1 Johannes 1:9; 5:2. Paulus' evangelie zegt: "Als het door genade is, dan is het niet meer uit werken; anders is genade geen genade meer...zie Romeinen 11:6.

"Ef. 2:8: Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;

Hand. 2:38: 8 En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

"1 Joh. 1:9: Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.

"1 Joh. 5:2: Hieraan kennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben, en Zijn geboden bewaren.

“Rom. 11:6: En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer.

Werken en genade sluiten elkaar wederzijds uit, mensen. Daarom zou het toevoegen van een soort prestatie het minder dan genade maken.

De activiteit die vereist is om gered te worden in de vier “evangeliën,” het eerste deel van Handelingen, en de Hebreeuwse brieven (Hebreeën – Openbaring) kan worden gekarakteriseerd als niets anders dan werken! (“werken,” in de context, zou verwijzen naar religieuze observatie/uitvoering, bijvoorbeeld fysieke dopen, fysieke besnijdenis, het heilig houden van bepaalde dagen en seizoenen, verplichte kerkgang/deelname aan rituelen, tienden; in het algemeen, het niet overtreden van de wet.)

Het evangelie dat Paulus predikte onder de Heidenen, zie Galaten 2:2, bevatte geen werken voor verlossing, noch om het te krijgen noch om het te behouden. In Romeinen 5:2 stelt Paulus de genade vast die hij verkondigde als iets van een speciale kwaliteit wanneer hij ernaar verwijst als “deze genade waarin wij staan”.

“Gal. 2:2: En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achtung waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben

*“Rom. 5:2: Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot **deze genade, in welke wij staan**, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods.*

"Deze genade" waar hij hier naar verwijst was een type genade waar de andere apostelen nog nooit van gehoord hadden, en niet iets dat ze volledig begrepen, zie 2 Petrus 3:16:

“Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf.

Dit is logisch omdat Paulus ernaar verwees als een "een verborgenheid", dat pas geopenbaard werd toen hij erover schreef in zijn 13 brieven aan de Heidense kerken die hij en zijn volgelingen hadden opgericht. De genade die Paulus predikte is wat ik graag de "**maar nu**" genade van God noem. Hier staat het in Romeinen hoofdstuk 3:

*“Rom. 3:19-22: 19 Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij.20 Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde. 21 **Maar nu** is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten:22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.*

En nogmaals in hoofdstuk 16:

*“Rom. 16:25-26: 25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;26 **Maar nu** geopenbaard is, en door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;*

En tenslotte in Efeziërs hoofdstuk 2:

“Ef. 2:8-9: 8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

En tenslotte in Efeziërs hoofdstuk 2:

“Ef. 2:11-13: 11 Daarom gedenkt, dat gij, die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.13 Maar nu in Christus Jezus, zijt gij, die eertijds verre waart, nabij geworden door het bloed van Christus.

“Ef. 2:8-9: 8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

De boodschap die Petrus, Jakobus en Johannes kregen, om aan Israël te prediken, Ref. Matth. 10:5-6, is niet hetzelfde als “deze genade” die Paulus predikte, uiteengezet in de bovenstaande verzen.

“Matth. 10:5-6: 5 Deze twaalf heeft Jezus uitgezonden, en hun bevel gegeven, zeggende: Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen.6 Maar gaat veel meer heen tot de verloren schapen van het huis Israëls.

Jakobus zei in zijn brief aan “de twaalf stammen...” Zie Jakobus 1:1, dat “...geloof zonder werken dood is...” zie Jakobus 2:20-26:

“Jak. 2:20-26: 20 Maar wilt gij weten, o ijdel mens, dat het geloof zonder de werken dood is?21 Abraham, onze vader, is hij niet uit de werken gerechtvaardigd, als hij Izak, zijn zoon, geofferd heeft op het altaar?22 Ziet gij wel, dat het geloof mede gewrocht heeft met zijn werken, en het geloof volmaakt is geweest uit de werken?23 En de Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend, en hij is een vriend van God genaamd geweest.24 Ziet gij dan nu, dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleenlijk uit het geloof?25 En desgelijks ook Rachab, de hoer, is zij niet uit de werken gerechtvaardigd geweest, als zij de gezondenen heeft ontvangen, en door een anderen weg uitgelaten?26 Want gelijk het lichaam zonder geest dood is, alzo is ook het geloof zonder de werken dood.

.....en Petrus vertelde hen, in zijn eerste brief, aan dezelfde mensen:

“1 Petrus 1:13: Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

Met andere woorden, wat zij zeggen tegen de ontvangers (Israël) in hun respectievelijke brieven is in principe wat de Heer hen vertelde te prediken tijdens zijn aardse bediening:

“Matth. 24:13: Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden.

Wanneer we proberen dit te vermengen met wat Paulus predikte – zoals religies en predikers onvermoeibaar proberen te doen – eindigen we met “ja, maar”-genade, in plaats van de “maar nu”-genade die God wil dat we horen en begrijpen. Zij (de volgelingen van Petrus, Jakobus en Johannes) zullen Gods genade ontvangen aan het einde van een getrouw geleefd leven, wat belijden, bekeren, gedoopt worden en “volharden (de geboden houden — zie 1 Johannes 3:18-24) tot het einde” (de dood) omvat.

“1 Joh. 3:18-24: 18 Mijn kinderkens, laat ons niet liefhebben met den woorden, noch met de tong, maar met de daad en waarheid.19 En hieraan kennen wij, dat wij uit de waarheid zijn, en wij zullen onze harten verzekeren voor Hem.20 Want indien ons hart ons veroordeelt, God is meerder dan ons hart, en Hij kent alle dingen.21 Geliefden! Indien ons hart ons niet veroordeelt, zo hebben wij vrijmoedigheid tot God;22 En zo wat wij bidden, ontvangen wij van Hem, dewijl wij Zijn geboden bewaren, en doen, hetgeen behagelijk is voor Hem.23 En dit is Zijn gebod, dat wij geloven in den Naam van Zijn Zoon Jezus Christus, en elkander liefhebben, gelijk Hij ons een gebod gegeven heeft.24 En die Zijn geboden bewaart, blijft in Hem, en Hij in denzelven. En hieraan kennen wij, dat Hij in ons blijft, namelijk uit den Geest, Dien Hij ons gegeven heeft.

De ontvangers van Paulus' brieven, “jullie Heidenen,” krijgen Gods genade vanaf het begin, “zonder de wet...” zie Romeinen 3:21, als ze maar zouden geloven. Paulus zei in Romeinen 4:4-5 en 5:11:

“Rom. 3:21: Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten:

“Rom. 4:4-5: 4 Nu dengene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld.5 Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid

“Rom. 5:11: En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.

Hoe zouden twee boodschappen meer van elkaar kunnen verschillen?

Waaronder, beste vriend, werkt u? Bent u onder de “ja, maar”-boodschap van het religieuze systeem, in de hoop dat God uw werken als gerechtigheid zal tellen en u op een dag in de hemel zal toelaten? Of bent u gestopt met uw werken en hebt u eenvoudigweg de “maar nu”-genade ontvangen die God u aanbiedt, door te geloven dat Jezus Christus al het werk deed dat nodig was om u gered te krijgen en u gered te houden toen hij voor uw zonden stierf en weer opstond?

“Titus 3:5: Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;

Niemand kan nu gered worden en de ontvanger van Gods genade zijn door religie te beoefenen, goed te zijn of “rechtvaardigheid te doen”. Zie Handelingen 10:35:

“Maar in allen volke, die Hem vreest en gerechtigheid werkt, is Hem aangenaam.

Het ticket is om te stoppen met (te stoppen met vertrouwen op) al dat, en eenvoudig:

“Hand. 16:31:Geloof in den Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden,.....”.

“1 Kor. 15:1-4: 1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;2 Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt.3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

“Rom. 4:25: Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.